Divendres 2 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,16-19): En aquell temps, Jesús deia a la gent: «A què compararé aquesta generació? (...).

Perquè va venir Joan, que no menjava ni bevia, i deien: “Té dimoni!”. Ve el Fill de l’home, que menja i beu, i diuen: “Heus aquí un home golut i bevedor de vi, amic de publicans i de pecadors!”. Però la saviesa ha estat justificada per les seves obres».

"L'esperança de Déu en l'home" fonamenta "l'esperança de l'home en Déu"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui del cor infinitament pacient de Jesús s'escapa... una lamentació: ¿com pot succeir que la criatura "feta per a Déu", íntimament orientada a Ell, pugui ignorar-lo? Déu coneix el cor de l'home. Sap que qui el rebutja no ha conegut el seu vertader rostre; per això, no cessa de trucar a la nostra porta. Ell concedeix un nou temps a la humanitat precisament per tal que tots puguin reeixir a conèixer-lo. Aquest és també el sentit d'un nou any litúrgic.

A la humanitat, que ja no té temps per a Ell, Déu li ofereix un altre temps per a tornar a trobar el sentit de l'esperança. Déu ens estima i, precisament per això, espera que tornem a Ell, que obrim el nostre cor al seu amor. Aquesta espera de Déu precedeix sempre la nostra esperança, exactament com el seu amor ens abraça sempre primer. En aquest sentit, l'esperança cristiana s'anomena "teologal": Déu és la seva font, el seu recolzament i el seu terme.

—La meva esperança és precedida per l'esperança que Vós, Senyor, teniu en mi.